

Όλεθριο λάθος ήταν οι εκλογές

Οι πολίτες έχουν αρχίσει να το διαπιστώνουν

«Έπρεπε να γίνουν οι πρόωρες εκλογές της 25ης Ιανουαρίου». Αυτό το ερώτημα θα ήταν καλό να τεθεί προς τους πολίτες στις δημοσκοπήσεις. Τόν περασμένο Οκτώβριο, οι πολίτες απαντούσαν κατά ποσοστό 60% ότι δεν έπρεπε να διαλυθεί η Βουλή και ότι προτιμούσαν η Κυβέρνηση Σαμαρά να ολοκληρώσει την τετραετία. Προδήλως διαπισθάνοντο ότι οι πρόωρες εκλογές και η τυχόν κυβερνητική ανατροπή θα προκαλούσε μεγάλη αναστάτωση και θα έσήμαινε κινδύνους για την όμαλή πορεία της Ελλάδος στα πλαίσια της Ευρωζώνης. Όμως οι εκλογές έγιναν. Και τό περίεργο είναι ότι, παρά τις ανησυχίες τους, οι πολίτες έψήφισαν υπέρ της κυβερνητικής ανατροπής.

Όδυνηρή έμπειρία

Τώρα, μετά την έμπειρία του πρώτου τριμήνου και ενώ η χώρα έχει οδηγηθεί στα πρόθυρα της καταστροφής, θά είχε ενδιαφέρον να ξαναερωτηθούν οι πολίτες αν ήταν καλό ή κακό τό ότι διαλύθηκε η προηγούμενη Βουλή και έγιναν οι πρόωρες εκλογές. Διότι όσο και αν η κοινή γνώμη φέρεται να στηρίζει κατ' αρχήν την Κυβέρνηση Τσίπρα, σήμερα πού έχουν αρχίσει να φαίνονται τά αποτελέσματα των όλεθριών χειρισμών της, ή απάντησις ως προς τό αν έπρεπε ή όχι να γίνουν οι πρόωρες εκλογές πιθανάτα να είναι αρνητική. Οι πολίτες προφανώς έχουν αρχίσει να καταλαβαίνουν τί συνέβη. Δέν μπορεί να μήν αντιλαμβάνονται ότι τό μεγάλο λάθος ήταν ή διάλυσις της προηγούμενης Βουλής λόγω της μή υπερψηφίσεως του Προέδρου της Δημοκρατίας και ή προσφυγή στις πρόωρες εκλογές.

Αν είχαν αποφευχθεί οι εκλογές αυτές, σήμερα είναι βέβαιο ότι θά είχε επιτευχθεί συμφωνία με τους δανειστές και θά συνεχιζόταν κανονικά ή χρηματοδότησις της Ελλάδος. Μάλιστα τό πιθανότερο είναι ότι ή χώρα θά είχε απεμπλακεί από τό Μνημόνιο, όπως ή Ιρλανδία και ή Πορτογαλία. Κάποια μέτρα ασφαλώς θά είχαν ληφθεί. Όμως αυτά δέν θά ήταν τόσο επώδυνα, όσο εκείνα πού διαπραγματεύεται και προσπαθεί να αποφύγει ή σημερινή Κυβέρνησις. Διότι εν τώ μεταξύ ή οικονομία θά έκινεϊτο κανονικά και δέν θά είχε σημειωθεί ή νέα καταστροφή την όποια επέφεραν οι εκλογές και οι έρασιτεχνισμοί της Κυβερνήσεως Τσίπρα. Θά είχε συνεχισθεί ή ανάκαμψις, όποτε τά μέτρα πού θά απαιτούντο θά ήταν πίο άνόδυνα.

Γιά να επανεκκινηθεί ή οικονομία, απαιτείται χρόνος. Αν κάθε πρόγραμμα διακόπτεται ανά διετία και αλλάζει με κάθε κυβερνητική μεταβολή, τό αποτέλεσμα είναι καταστροφικό. Ακόμη και ένα όχι άπολύτως σωστό πρόγραμμα, φέρνει καλύτερα αποτελέσματα αν εφαρμοσθεί μέχρι τε-

λους, παρά αν διακοπεί στην μέση και αντικατασταθεί από νέο πρόγραμμα. Και έδω φθάσαμε μέσα στην τελευταία πενταετία να έχουν διενεργηθεί τέσσερις εκλογές και να έχουν σχηματισθεί πέντε διαφορετικές κυβερνήσεις: Παπανδρέου, Παπαδήμου, Πικραμμένου, Σαμαρά και Τσίπρα. Η κάθε μία, πλύν της ύπηρεσιακής, άμφισβητούσε την όρθότητα του προγράμματος πού είχε συμφωνηθεί με τό Μνημόνιο και τορπίλιζε ή ίδια την εφαρμογή του. Πώς λοιπόν, να πετύχει υπό τέτοιες προϋποθέσεις τό πρόγραμμα;

Σέ άλλα κράτη είναι άδιανόητη ή μή ολοκλήρωσις της κυβερνητικής θητείας, ακριβώς λόγω της ζημιάς πού θά προκαλείτο στην οικονομία. Στις ΗΠΑ ό Πρόεδρος εκλέγεται για τέσσερα χρόνια και τίποτε δέν μπορεί να διακόψει την θητεία του. Στην Γαλλία ό Πρόεδρος της Δημοκρατίας, πού έχει εκτελεστικές άρμοδιότητες και διορίζει τον Πρωθυπουργό, εκλέγεται για πέντε χρόνια. Στην Βρετανία, όπου ή Βουλή και ό Πρωθυπουργός εκλέγονται επίσης για πέντε χρόνια, άποφεύγεται ή προσφυγή στις κάλπες αν δέν έχει συμπληρωθεί τουλάχιστον μία τετραετία. Οι κυβερνήσεις άφήνονται να ολοκληρώσουν τό έργο τους και κρίνονται από τον λαό επί του συνολικού αποτελέσματος.

Θεσμική ατέλεια

Στην Ελλάδα, δυστυχώς, έχουμε την παρεμβολή της προεδρικής εκλογής πού επιτρέπει σε μία κοινοβουλευτική μειοψηφία 121 βουλευτών να προκαλέσει εκλογές και να ρίξει στο μέσον της θητείας της μία Κυβέρνηση πού διαθέτει την άπόλυτη κοινοβουλευτική πλειοψηφία. Και τό χειρότερο: Ένώ στην συνταγματική αναθεώρηση πού εισηγήθηκε ή Κυβέρνησις Σαμαρά προεβλέπετο να μήν διαλύεται ή Βουλή κατά την προεδρική εκλογή, με τίς ένέργειες του Σύριζα τορπιλίσθηκε ή συνταγματική αναθεώρησις, όποτε ή θεσμική αυτή ατέλεια πού έχει προκαλέσει τόσο μεγάλη καταστροφή, δέν διορθώθηκε. Έτσι, μπορεί και στο μέλλον να διαλύεται ή Βουλή επειδή αυτό ύπαγορεύει τό συμφέρον μιας κοινοβουλευτικής μειοψηφίας.

Τώρα λοιπόν, πού οι πολίτες αρχίζουν να διαπιστώνουν τί συνέβη στον τόπο μας μετά τις εκλογές και πού θά ήμασταν αν αυτές είχαν αποφευχθεί, πρέπει όπωσδήποτε να τεθεί στις δημοσκοπήσεις τό ερώτημα: «Έπρεπε ή όχι να γίνουν οι πρόωρες εκλογές»; Όποτε τουλάχιστον να υπάρξει συλλογική συνείδησις ότι οι εκλογές, πού είναι φυσικά ή πεμπτουσία της Δημοκρατίας, καλύτερο είναι να γίνονται στην ώρα τους. Και ότι όταν γίνονται συχνότερα από ό,τι πρέπει, μπορεί να οδηγήσουν στην καταστροφή.